

Non est autem putandum, quod Propheta in ista petitione pro ciuitate Ierusalem ædificanda & confirmanda ita precetur, vt non nisi temporalem aliquam prosperitatem ac tranquillitatem respiciat. Absit. Veram illi precatur prosperitatem ex Domini clementia. Ea est autem, si sit fundata & corroborata in pietate in & cognitione Domini, ad quam cœperat omnia dirigere diuinus rex. Illa erat absolutior quidem futura in regno Christi, attamen pro gratiæ Dei portione, iam tum respiciebatur ac querebatur à Dauide. Discamus hinc qua in re sita sit fortitudo & prosperitas regnorum & urbium, quam & à quo debeant reges ac principes petere.

2. Quædam de Deo prædicat. Solent animi piorum per fidem Dei pleraque Deo tribuere, quibus in fide orantes confirmantur. Ita & hinc Dauid. Vers. 1. dedit illi דוד: id est, bonitatem ac benignitatem, & רב רחמים: id est, multitudinem miserationum. 1. Vers. 14. vocat eum salutis suæ Deum: hoc est, talem Deum, à quo toties sit seruatus, qui solus possit saluare. Conueniebat hoc precationi, qua orabat liberari de sanguinibus. 2. Deinde dat illi צדקה: id est, iustitiam. Ea verò hinc nihil est aliud, quam singularis quædã bonitas. Græci illud דוד, deinde & צדקה sepe per vnam dictionem reddiderunt, nimirum τὸ ἀποδοῦν. Vt videre est isto loco, vbi צדקה reddiderunt τὸ ἀποδοῦν. Et Genes. 19. 20. 21. 24. vbi דוד reddiderunt per eandem dictionem ἀποδοῦν. Est itaque iustitia Dei qua nos liberat à peccatis nostris per suam gratiam. Vers. 16. & 17. dat illi hoc ingenij, quod non delectetur sacrificijs, oblationibus & holocaustis, de qua re dictum est Psalmo superiore: delectetur verò spiritu contrito & humiliato, hunc esse iucundum illi sacrificium. Contritus autem spiritus est spiritus pauper, de quo Matth. 5. & tremens ad omnem sermonem Dei, de quo Esaiæ vlt. Hunc vocat sacrificium, per imitationem; quia dixit: Sacrificium non appetis: & quia putabatur Deus delectari sacrificijs, quale illud est Ioan. 6. Hoc est opus Dei, vt credatis in eum quem misit ille. Cor contritum & humiliatum habebat publicanus Evangelicus: item peccatrix mulier, Lucæ 7. Et hoc Dauid in loco Deo tribuit. Faciebat enim ad sui consolationem.

3. Pollicetur aliquid, & prædicat vers. 14. 15. Pollicetur aliquid de sacrificio laudis. De quo hoc loco notanda sunt ista. 1. Quod illud sit. Hoc innuitur in eo quod dicit: *Et lingua mea decantabit iustitiam tuam, & os meum annuntiabit laudem tuam.* Instrumenta huius sacrificij sunt, os, lingua ac labia ad laudem Dei aperta. Materia est, de prædicatio & decantatio laudis Dei: hoc est, eorum quæ ad laudem Dei faciunt: vt si prædicetur ipsius potentia, misericordia, iustitia, æquitas, &c. Ita hinc dicit: *Decantabit lingua mea iustitiam:* id est, bonitatem tuam. 2. Vnde sit. Hoc innuitur in eo quod dicit: *Domine labia mea aperias.* Ergo nisi Dominus aperiat labia, nemo poterit laudis illi offerre sacrificium.

Sunt illa de nouo Testamento prædicta.

Osee 14.

Vers. 19. prædicat spiritu prophetico de sacrificijs iustitiæ, quæ offerenda sint Deo, vbi Ierusalẽ fuerit ædificata & confirmata. Sunt autem illa eadem, quorum supra meminit, nempe laudis, iustitiæ: ideo data, quod iusta sint. Per vitulos intellige vitulos labiorum, de quibus in Osea.

PSALMVS LII.

ERUDITIVVM DAVIDIS, CVM VENISSET DOEG IDVMAEVVS,
& indicasset Sauli, dixissetq; illi: Venit Dauid ad
domum Achimelech.

ARGVMENTVM PSALMI.

Apparet hinc Psalmum factum, mox vbi Abiathar filius Achimelech profugus venit ad Dauidem, illique crudelitatem Saulis exposuit.

Historia huius Psalmi legitur 1. Sam. 21. 22. In illa nobis egregie depingitur regnum Antichristi, & fors ministrorum Christi. Saul typum gerit Antichristi, qui satellites habet crudelitatis suæ ministros. Habet Saul in regno suo sacerdotes, tabernaculum & cultum Dei: sed vult hæc omnia non communicari cum Dauide. Vult sacerdotes Domini esse iniquitatis suæ ministros. Nō indicastis mihi, inquit, quod Dauid venerit ad vos. Quin & panem & gladium Goliath illi dedistis, & pro eo Dominum consulistis? Moriemini. Nec admittit vllam innocentiae declarationem. Ita & Antichristus habet sub se cultum Dei, sacerdotesq; Domini. Nam sedet in templo Dei. Verum hæc omnia vult sui iuris esse, & sibi ministrare debere, nec quicquam facere cum exule Christo, quem persequitur, ita, vt secus facientes, repudiat a omni excusatione, interimat crudeliter. Saul habet quidem multos bonos inter suos ministros, qui manum in sacerdotes non audent mittere: verum iuxta habet suos Doeges, proditores, & necis innocentium ministros. Et illi sunt insignes hypocritæ simul & tabernaculum Domini inuisentes & calumniæ perditionemq; innocentibus Domini ministris struentes. Ita & Antichristus plerosq; habet, qui verentur se polluere sanguine innocentium: iuxta tamen habet etiam suos hypocritas & impietatis satellites, qui parati sunt in omne obsequium impietatis. Dauid verò gessit, vt & alibi etiam, hic typum Christi. Vt enim regnum Saulis sciendo decreuit & perijt, regnum verò Davidis in medijs persecutionibus prosperatum est, licet sacerdotes interea propter Dauidem sint occisi: ita & regnum Antichristi sciendo interibit, & regnum Christi in medijs persecutionibus & morte piorum promouebit. Nobis itaq; satis sit, seruari Christum & vincere illius regnum, cū interitu regni Antichristi, etiamsi occidamur, qui illi contra tyrannidem Antichristi seruimus. Quod sit illud eruditivum Davidis hoc Psalmo, in re tam crudeli & horrenda, videbimus versu 6. & 7.

VERS. I.

VID gloriaris in malitia potens? benignitas Dei extat tota die.
2. Prauitates meditatatur lingua tua, sicuti nouacula acuta faciēs fraudē
3. Diligis malum præ bono, Mendacium magis, quàm loqui quod iustum sit. Selah.

4. Diligis